

havde været saa haarde, som det har vist sig, at de ere. Jeg har en ganske god Erfaring om; hvorledes Forholdene i Svendborg Amt ere, men jeg kan sige med Bestemthed, at dersom man fastholder de Betingelser, som ere fastslaaede i Lovforslaget fra Lands-tingets Side, vil det være aldeles umuligt at faa de Midler tilbebragte, der fordres. Jeg vil først omtale de 3 pCt., som Lands-tinget har fastsat i Forpagtningsafgift. Jeg betragter denne Forandring som en Gift, der er givet Lovforslaget. Komme de 3 pCt. ind i Lovforslaget, vil det være umuligt at formaa det sydhjnske Jærnbaneelskab til at overtage Driften af Banen. Jeg vil ogsaa bemærke, at det ser lidt Løjerligt ud, naar man ser, at Statsbanen næppe faar 2 pCt., maaske ikke mere end 1 pCt. af Anlægska- pitalen for Statsbanerne, at man saa ved denne lille Lokalbane forlanger 3 pCt. Til- lige skal jeg henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa en Ting, nemlig, at der her i Lovforslaget forlanges Hværet Rente ikke alene af den Del af Anlægskapitalen, der betales af Staten, men ogsaa af den Del af Kapitalen, der tilbejbringes af Kom- munen. Jeg har aldrig hørt noget saa uretfærdigt. At Staten kan forlange Rente af sine Penge, kan jeg fortaa, men at man kan forlange, at der af Bidrag, som meget vanskeligt kunne samles, ogsaa skal betales Rente, forstaar jeg ikke; jeg tror, det er noget, der overstrider Retfærdighedens Grænser i enhver Henseende. Jeg har det Haab, at disse 3 pCt. ville blive forandrede til 2 pCt. her i Tinget, og tillige har jeg ogsaa det Haab, at det moderate Forslag, som i saa Henseende er kommet fra Rege- ringens Side, vil blive modtaget her. Men selv om disse 3 pCt. skulde blive forandrede til 2 pCt., anser jeg det for aldeles umuligt at tilbejbringe de 80,000 Kr., som Rege- ringen her forlanger. Der blev fra den højterede Ministers Side sagt: Nu er der en Gang forlangt et Tilskud til Faaborg- Ringebanen af 80,000 Kr. Men jeg vil spørge: Fordi man har behandlet haardt en Gang, behøver man derfor at fortsætte med denne Haardhed? Fordi man en Gang har forlangt 80,000 Kr. og fundet det for meget, derfor behøver man ikke at sige: Den samme Haardhed skal bringes til Anvendelse endnu en Gang mod Jhn. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at det er ikke mere end 3 Aar siden, at vi vedtoge Baner Vest og Øst for Jhn, og man forlangte den Gang kun, at der skulde ydes 40—50,000 Kr. Jeg fortaar ikke den højere Retfærdig- hed, at der her forlanges 80,000 Kr. Jeg har det Ønske og det Haab, at man her i

Tinget vil se med milde Øjne paa denne Sag og behandle Jhnboerne paa samme Maade lige saa retfærdigt, som man er gaaet frem lige over for Hobro-Løgstørbanen og lige over for Slagelse-Næstvedbanen . . . (Afbrudelse). . . Der bliver sagt, at denne Bane her er en Lokalbane; godt, det lader jeg gaa, men Hobro-Løgstørbanen anser jeg lige saa vel for en Lokalbane, og jeg anser det for temmelig utvivlsomt, at man ogsaa kan sige, at Næstved-Slagelsebanen er en Lokalbane. Jeg skal derfor paa det varmeste anbefale, at man her i Tinget forandrer Lovforslaget, og jeg kan med fuldstændig Bestemthed sige, at dersom man fastholder de 3 pCt. og de 80,000 Kr., er det det samme som, at man giver Lovforslaget Gift.

Berntsen: Jeg kan fuldtud slutte mig til de Udtalelser, vi nu hørte af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkrets (Brockenhuus-Schaft). Det er højt be- syn- derligt at se, hvorledes man stiller sig over- for Baneanlæg i de forskellige Landsdele. Naar der er Tale om Baneanlæg i Sjælland, saa fordrer man ikke nær saa meget, og endnu langt mindre, naar der er Tale om Baneanlæg i Jylland, som man fordrer af Jhn, naar der er Tale om Baneanlæg der. Det er en fuldstændig Koudrift, man driver med os Jhnboer. Hver Gang der er Tale om at tilstaa os et Jærnbaneanlæg, skulle vi i den Grad plukkes af for Bidrag fra vedkommende Egnes Side, at det forekommer mig, der er al Grund til at nedlægge Ind- sigelse og i Tide protestere derimod. Jeg indrømmer, at den højterede Indenrigsmin- ister har stillet sig fuldstændig loyalt over for dette Spørgsmaal, idet det Forslag, der fra Regeringens Side blev fremsat, naar jeg undtager den bekendte Saameparagraf, indeholdt saa rimelige Vilkaar, som der kunde ventes at faa et Resultat ud af. Det er ganske rigtigt, at den Gang man anlagde Ringe—Faaborgbanen, var det Forudsetnin- gen for denne Bane, at den som Statsbane skulde fortsættes fra Ringe til Nyborg. Jeg har intet Ansvar for denne Ringe—Faaborg- bane, da jeg anser den Retning, den fik, for den flejteste, der kunde findes i dette Opland. Jeg vil sige, at dersom man havde udsat en Præmie for den, der kunde finde den uheldigste Linie, mellem Ringe og Faa- borg, saa havde den, der havde opfundet den nuværende Linie, faaet Præmien. Men der var andre Sider i Salen, som ikke kunne taale at høre Tale om at forhandle med Regeringen, som den Gang drev en Forhånd- lingspolitik, der førte til, at vi desværre fik dette uheldige Jærnbaneanlæg mellem Ringe